

edicija

ANAGRAM – prevedena poezija

urednik

Alen Bešić

Robert
Krili

MUZIKA VODE

Izabrane pesme

S engleskog prevela
Ivana Maksić

1. deo
(1945–1975)

Car

POVRATAK

Mirno kako i priliči takvim mestima;
Ulica, tmurna, malo snežna, malo kišna,
Beskonačna, ali se završava tamnim vratima.
Unutra su oni što će uvek biti tamo,
Mirni kako i priliči takvim ljudima –
Za sad je dovoljno biti ovde, i
Znati da su jedna od ovih vrata moja.

NEŠTO ZA USKRS

Pretražio sam ulicu kao što si predložila
– i šta sam našao?

1. petoparac
2. ostatke žvakaće gume

itd.

Mi smo praktični
– ali zima je duga i koliko god
štedeli, nikada nije
dovoljno.

VARIJACIJA

1

Moj sin koji je čudniji
nego što bi trebalo, prerastao
već sa pet, obična –

sreća mu nije naklonjena!
Neprikladan za vaspitanje koje bi inače
imao, za njega ne gajim nadu.

Ostavljam ga na miru.

Prepuštam ga samom
sebi, ne žalim toliko što je
čudan

već što sam on ja.

2

Ja, koji sam čudniji
nego što bi trebalo, starmali
već sa dve, obična –

sreća mi nije naklonjena. Neprikladan
za vaspitanje koje bih inače
imao, ne gajim nadu.

Ostavljam ga na miru.

Prepuštam ga samom
sebi, ne žalim toliko
samog sebe, zašto bih to činio,

već to što je on ja, koliko sam i ja on.

ČAR

Moja deca su, za mene,
nešto neobično: ona su nemušta
i govore znacima. Ruke

su im nemirne, prikladnije
histeriji nego razdraganosti ili dugom
razgovoru u zimu.

Kraj vatre su mirnija,
sede, zadovoljna. U očajanju ih je
majka rodila.

Ali u njima sam, isprva, bio
jezik. Dok govore,
uživam, i volim ih.

ZA GODIŠNJICU

Dok ti sanjaš o vodi
moje su šake pune peska.

Moji maniri su odbojni.
Već dugo nezgrapan tu stojim.

Uglavnom sam idiot.
A ti bezmalo lepa.

Oboje ćemo biti jadni
ali niko nije proklet.

ZAMKA

Na fantastičnu temu, laganu
ariju, neke sasvim čudovišne žene
u crnim helankama,

srce se vrti ukrug,
guši se i, umorno,
laže samo sebe

opet umorno. Kači se
za sentiment.

JUREĆI ZA PTICOM

Sunce neravnomerno zalazi i ljudi
idu na spavanje.

Noć ima hiljadu očiju.
Oblaci su nisko, nad glavama.

Svake noći je malčice
teže, malo

tegobnije. Moj um
je moj mučitelj.